

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De holocaustis [et] mo[do] offerendi ca. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Levitici

Dividendus de

a doctrina et traditione sacrificiorum quae sequuntur, quodam plibanda sunt in hunc modum. Quinque consideranda sunt h. Sacrificia quae deo offeruntur, proponere a quibus offeruntur, tempora quae offeruntur, loca ubi offeruntur, caule per quibus offeruntur. Triplex autem eorum que offerebatur rite occurrit discretio. Aut enim erat oblationis de animalibus et sacrificium dicebatur, nec ante viii. die nativitatis poterat offerri; nec eadem die mater et fetus eius. Aut de siccata materia, et similia, pane, thure, et proprie dicebatur oblationis vel libatio dicebatur, licet his nominibus scriptura quinq[ue] indifferenter utatur. Personae vero offerentur due, anima vel synagoga. Animam vero alia sacerdos, alia princeps alia puata, de quibus suis locis dicebat, sicut de locis et temporibus suo loco. Causaz quoque triplices erat differentia. Offerebant enim quandoque necessario, quinque sponte, quinque casu. Nec esset auct vel ex voto, vel ex precepto. Sane ex precepto offerebant primitias frumentorum, vnuarum, fructuum. Decimas quoque eorundem et insuas per animalium. Primum mogenita quoque animalium et liberorum.

Oblationes etiam trium solennitatum tamen in hunc modum. Nam et fermentum autem et fermentum non offerebant dominum, tamen primitie eorum tempore suis offerebant sacerdoti. sed nisi ex eis super altare ponebatur. Comuniter autem a nullo sacrificio sat deesse debebat, et id dicebatur sal federis, quod non erat fas hoc transgredi. Porro fumus ordinem libri a sacrificiis inchoandum est.

De holocaustis et modo offerendi.

Capitulum. III.

Sacrificiorum alia

f holocausta, alia sacrificia. Et primo de holocausto videamus. Holocausta dicebant illa sacrificia quae tota incen-

debanter. Holon enim totum, cauma incendiū dicitur. Siebat autem tamen in tribu, armatis scutis et pecudibus, sed tamen in tortura et columba. De armatis et pecudibus sic offerebatur tamen masculus annulus. sc. viii anni circa, super annum non. Tamen quinque ostia agnus: quinque aries appellatur. Bos enim supra annum poterat offerri, ut ait Iosephus. Erat quod immaculatus, quod non de macula yelleris sed corporis intelligentius est. Non debilitate, aut fracto membro, aut papulas habens, aut scabie, aut cecum et hemoroides. Offerebaturque primo sacerdoti ad ostium atrij: ut videret si idoneum. Papula est oris innocentia esset ad offerendum firmitas, que gallice postea ad ostium tam dicitur lampast, bernaculi offerebatur.

dicitur manuum impositionem super caput: lotis prius manibus: quod propter mare sacerdotum erat in atrio duo maria, viii virorum: et alterum mulierum.

Tamen et a loco offerendi ab hebreis hostia dicebatur. Heteriles autem hostibus vincendis

hostiam, et a victimis hostibus victimam consueverant appellare. Victimam vero hebrei a victimo

macto vocari.

Hostibus a domitis hostia nomen habet

domitis posuit pro

ad altare holocaustum et stans ad aquilonem imolabat eam coram domino ad latus altaris et in aspectu sanctorum, fundebatur sanguinem et circa crepidinem altaris in circuitu. Hebreus habet pariterem Josephi limbis forte labium superemittens

detractaque pelle hostie quae erat sacerdotis artus in frusta conclusus.

Debet, quibus lotis cum capite pedibus et intestinis adolebat oia super altare in holocaustum et odor suauem

domini. Non est credens dum quod in nitore seu odore carnium deles

Quedam hostia immolabatur a sacerdote

quae erat aliquantulum magna, cuius sanguis effundebatur ad crepidinem altaris. Alia hostia quae maior erat

occidebatur: ita quod sanguine eius aspergebatur sacerdos parietes ipsius altaris. Erat autem

hostia maria que sacrificabatur, cuius sanguis effundebatur ab

b

Historia

etaremur dñs, sed po- ipso imolante super
tius in re significata cornua ipsius altaris
et deuotione offeren- tium. Sinauit de aubus fieret holocaustū
siebat sic. Sed cum duo offerrēt ut dictū est
p̄mo homo de israel: postea sacerdos. Quō
ab hoīe offerebañ anicula: tacet. Forte quia
codē modo quo et pecus, forte tñ sacerdoti
Offerebatur autē pullus turturis vel colui
be cui frangebat sacerdos collū sola manu.
Non em licebat sacerdotib⁹ ferrū leuare sup
auem. Et retorto collo cū capite sub ascella
vngue cutē collī vbi fractū erat rumpebat et
fuso sanguine circa crepidinē altaris, vescu-
lam gutturis et plumas p̄sicebat ad orientē
in loco secreto vbi cineras effundebāt. Ofra-
q̄s ascellis manu: adolebat eam sup altare
in holocaustū. Et hec erāt minorā et simplici
a holocaustā q̄ voluntarie siebant. Erant
quēdā maiora quēdā necessitate facta, que et
sanctoria quodammō, q̄ totū incendebat et
pellis et sumus, de quib⁹ post diceſ, quodā
modo min⁹ digna, q̄ sup altare non crema-
bant. Hūc de sacrificiis partialib⁹ p̄sequa-
mur et voluntariis.

De sacrificiis pacificis et salutarib⁹,
Capitulum, III.

¶ Deum quedam

b⁹ erant pacifica, quedā salutaria, q̄
scz pro salute danda, vel data: v̄l
coſernanda offerebant. Similiter et p̄ pace
vel ad deū vel ad homines, vel q̄ ad bonū
pacis siebat, cum cuiq; qđ suum erat dabat
scz deo et sacerdoti et offerēti. Siebat aut̄ cuiq;
erat de animalib⁹ de armento m̄; et de pecu-
dib⁹ p̄dictis, de aubus vero nō. Sane in
mō offerebāt ab hoīe vel sacerdote idē siebat
cū hostia holocaustū. Sz in hoc erat differē-
tia, q̄ hic offerebat mascul⁹ v̄l feminā, et an-
nicul⁹ v̄l grandiora: imaculata m̄. Pars v̄o
hostie offerebat dñs, q̄s erat sacerdotii reli-
qua offerentū. De armento hec offerebant
dñs. Omnis adeps q̄ est pinguedo interio-
rum offerebat. Pinguedo em supra carnem
animalis aruinavet lardus dicit. Que carni
admixta proprie pinguedo: que in intestinis
adeps est. Est aut̄ triplex adeps, vitaliū, id ē
cordis r̄vētris. Adeps icoris, i.e. hepatis que
reticulū dicim⁹, q̄ iuoluit ad modū retis. Et
est adeps renū. Hos tres adipes duosq; res-

nes, id ēllia et renūculos adolebat sacerdos
sup altare. Eadē etiā d̄ capra dñō offerebat
Si vero de oīib⁹ erat oblatio preter p̄dicta
offerebat de ea cauda integrā: quā lumbuz
vocat. lxx. Pellis vero erat sacerdoti⁹ q̄ offe-
rebat illō. Armus v̄o dexter q̄ dicebat sepa-
ratiōis, et pect⁹ qđ dicit eleuatiōis, et q̄re sic
dicebant infra diceſ, cedebat in yslis sacerdo-
tum, et lingua cū fauicib⁹ tradūt, s̄ in textu
nō memini me legisse. Forte pectorib⁹ adhē-
bant, et cū pectorib⁹ ab aialī tollebant. Unū sus
fecit noīasse pect⁹, et his vescebant sacerdos-
tes in domib⁹ suis: cū yxorib⁹ et liberis et do-
mo tota riundis tñ, etiā q̄ in domib⁹ in-
molabāt cā epuli v̄l ciebant mundi tacu-
religionis pect⁹ et ar mortuorū, et multis
mū dabāt. Reliqua alijs modis d̄ quib⁹
erāt offerētiū: et inde infra diceſ,
epulabant corā dñō
in loc⁹ ad hoc deputatis: in ipso atrio vel iu-
tra. Licebat etiā ex his tā sacerdotib⁹ q̄s alijs
edere duob⁹ dieb⁹, siqd superat in diē tertii
cremabañ. Et nota q̄ nullū animal offerebat
vel in holocaustū, vel in sacrificiū sine liba-
mentis suis, sed de libamentis p̄ prius infra
erit tractatus.

De oblatione inanimatoꝝ,
Capitulum, V.

¶ Vero manus

I boī animal inuenire nō poterat
offerebat p̄ salute vel pace simili
farinā scz delicatissimā, fundēs sup' eā oleū:
et dicebat simila oleara: vel oleo fermentata
Thus offerebat cū ea. Sacerdos aut̄ rotū
thus et pugillū plenū simile oleate: adolebat
sup altare memoriale, i.e. in memoriam offerēti,
vt scz dñs memor esset eius vel sacerdos ad
dñm: reliquū erat sacerdoti⁹. Tradūt hebrei
nō sp̄ plenū pugillū offerre: sed p̄ q̄ntitatē si
mile minus poterat offerri intantū: q̄ etiam
impleto pugillo oēs dīgitos poterat agere
sacerdos p̄ter medicū, et illud tanillū qđ re-
manebat inter illum dīgitum et volam sus-
fiebat. Josephus vero drachmam vñā of-
ferendam dicit. Si
v̄o sacrificiū de simili Qñ farīa redacta fu-
la coctum offerebat it in panem. Quidaz
panes sine fermento dicit, utq; genera pas-
conspersos oleo, co- nū fuisse, coctū i cl-